

Ludia tu vždy vzdávajú vdaky

Isabel Covarrubias, učiteľka zo
Santiago de Chile, pomáha tento
semester v technickej škole
Kimlea Technical Centre v Keni.

04.09.2014

Projekt Kimlea sa začal na podnet
Álvara del Portillo, ako vysvetľuje
Franki Gikandi, ktorá je riaditeľkou
tohto centra. „Verne sa snažil naplniť
túžby sv. Josemaríu, zriadiť inštitúcie
po celom svete, ktoré by slúžili
ľuďom akéhokoľvek sociálneho
pôvodu.“

Toto centrum pre formáciu žien sa nachádza vo vidieckej oblasti, asi 30 kilometrov od Nairobi. Doteraz tu dostalo pomoc vyše 12 tisíc žien. Kimlea je korporátne dielo Opus Dei. Ku škole bolo pristavené aj nemocničné zariadenie, ktoré poskytuje zdravotnú starostlivosť pre miestnych obyvateľov.

Isabel býva spolu s Florence, spolupracovníčkou Opus Dei, v dedinke Limuru, asi 20 minút cesty od Kimley. V škole vyučuje kurzy základnej počítačovej zručnosti pre učiteľov a študentov, ako aj pre skupinu matiek z okolia. Keňania ju volajú „Njery“, a už sa jej aj podarilo naučiť sa zopár slov z miestneho nárečia kikuyo.

Prečo ste sa rozhodli stráviť tento semester v Kimlei?

Študovala som pedagogiku na Katolíckej univerzite v Čile, a teraz pracujem ako učiteľka v Colegio Los

Andes. Pomáham tam organizovať sociálny program, ktorý poskytuje podporu pre rôzne projekty v Santiagu a mala som takú skúsenosť, že pomáhať iným je veľmi obohacujúce. Dúfam, že keď spoznám novú krajinu, ktorá je tak odlišná od mojej vlasti, naučím sa tým aj nové veci, ktoré mi pomôžu pri mojej práci, keď sa vrátim do Čile. A tak som teda tu, snažím sa byť užitočná, snažím sa niečo sa aj naučiť.

Akú rolu zohráva Katolícka cirkev v krajinách ako je Keňa, kde je tak veľa materiálnych a duchovných potrieb?

Silne na mňa zapôsobilo to, keď som videla, že aj napriek veľkej chudobe v tejto krajine, ľudia sa vždy cítia byť Bohom požehnaní. S pomocou modlitby a nedeľnej svätej omše vždy vzdávajú vďaky, aj keď by to malo byť

len preto, že Boh im dáva ďalší deň života.

Prítomnosť Cirkvi je tu veľmi zjavná, mnohé katolícke inštitúcie a misie sa snažia riešiť všetky tie nekonečné potreby, s ktorými sa stretávame v Afrike. Ľudia tu cítia tú podporu, materiálnu a duchovnú pomoc, ktorú im poskytujú iní katolíci.

Odporúčali by ste svojim priateľom takúto skúsenosť?

Afrika je kontinent, ktorý potrebuje veľa pomoci. Človek sem prichádza, aby pomáhal, využil svoje znalosti, ale súčasne sa mu od miestnej kultúry a miestnych ľudí dostáva oveľa viac, než on sám dáva. Okrem toho život v Čile je taký hektický, že skúsenosť z tejto ďalekej krajiny vám umožňuje odpútať sa, pozerať sa na veci inou optiku. Tu pochopíte, čo je skutočne dôležité v živote.

Tí ľudia sú tu úžasní. Pani, s ktorou bývam, učitelia v škole, študenti, dedinčania. Všetci sa snažia, aby som sa cítila ako doma, chcú, aby som spoznala ich rodiny, miestne zvyky. Pravdou je však tiež, že na každého tu čaká veľa ťažkej práce, a treba sa pripraviť na úplne odlišné zvyky, jedlá, životný štýl.

V súvislosti s blahorečením biskupa Álvara del Portillo bola vyhlásená zbierka na podporu Harambee projects v štyroch afrických štátoch. Chceli by ste povzbudiť Čilánov, ktorý prídu na blahorečenie do Madridu, aby podporili tieto projekty?

Jednoznačne! V uplynulých mesiacoch som videla, ako štedrosť ľudí dokáže meniť životy. 80 percent nákladov v Kimlei je hrađených zo štipendií a študenti sú veľmi vďační za túto pomoc. A keďže vedia, že je to dar, ktorý nikdy nebudú môcť splatiť,

dobre ho vedia využiť, na hodinách sú veľmi sústredení a o zariadenie v škole sa starajú ako o vlastné.

Pravdou je, že ako v Čile, tak aj v Afrike, je veľa materiálnych potrieb. Myslím si, že pomoc, ktorú človek poskytne – okrem toho že je prejavom štedrosti – je aj úkonom spravodlivosti voči našim blížnym.

opusdei.org

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/ludia-tu-
vzdy-vzdavaju-vdaky/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/ludia-tu-vzdy-vzdavaju-vdaky/) (09.08.2025)